

VIRRAB JANKÓ

A dolyfösségről.

Szebb a páva, mint a pulyka!
Ingerkednek a pulykával
És a pulyka pöffszkedve
Sátoroz tarka tollával.
Hol vörös lesz, hol elkékül,
A büszkeség dül-fül benne,
Úgy meg lépdel, mintha biz' a
Szárnyasok közt király lenne!

Az emberek között is van
Ilyen fajta gögös állat,
Pöffszkedve jár közöttünk
Kihegyezve fejet, vállat;
A polgártárs „gszindl“ neki,
Lenézi a kisebbeket
S fön hordja az orrát, mintha
Turni akarná az eget!

Azt hiszi, hogy ez az uras!
Hejh pedig a született ur,
Ha fön hordja is a fejét,
Az orrával eget nem tur . . .
Bármint csiszolják, soh'se lesz
Gyémánttá a kova-darab —
A rongyból lett úr rendesen
Legdolyfösebb, legzudarabb!

Jankó.

Felelős szerkesztő a laptulajdonos:
VÁRADY FERENCZ.

Megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési ár negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám 15 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
János-utca 8. sz.

➡ Hirdetések igen előnyös áron vétetnek föl. ➡

EGY HIRLAPIRÓ PÉCSETT.

Egy uri ember állított be hozzám a minap, szemüveggel, bozontos hajjal.

— Van szerencsém uram magamat bemutatni. Én Sarkadi Sárkány Lőrincz hirlapíró vagyok; Pécssett szeretnék letelepedni.

— Örvendek a szerencsének uram, önt az Ég küldötte hozzánk; ön az én megváltóm.

— Hogy-hogy? Nem értem!

— No majd mindjárt meg fog érteni. Évekkel ezelőtt szerződést kötöttem egyik pécsi lap kiadójával, hogy a lapját szerkeszteni fogom s ha valamikor meg akarnék válni a laptól, ezt csak úgy tehetem, ha magam helyett szerkesztőt állítok.

— Nos?

— Én már uram hetvenhét milliószor meg akartam a laptól válni s nem tehetem; mert nem akadt széles nagy Magyarországon ember, a ki Pécsre jött volna szerkesztőnek. Két rizsma levél-papírt elfogyasztottam már, egy tőkét költöttem el levél-bélyegre s eredménytelenül.

— Csudálatos! Tudtommal az élet bármely pályáján nyílnak csak egy parányi üresedés, száz meg száz pályázó jelentkezik rá.

— Ó uram! Hiszen jelentkezett a szerkesztőségre is pár száz jeles és jeltelen férfi. Csupa zsenik! Volt köztük oly széles körű ismerettel bíró férfi is, a ki az írás mesterségén kívül nagy ügyességgel értett a házasság közvetítéshez, nevelő-, gazdaasszony- és eseléd-szerzéshez etcetera ehhez hasonló dolgokhoz, melyek a vidéki lapok szerkesztőségeiben kiváló jelentőséggel bírnak, minthogy a vidéki művelt olvasó közönség efféle ügyekben is szerencsételti megkereséseivel az előfizetési ár fejében a lapok szerkesztőségeit.

— Nos hát mint lehet, hogy annyian jelentkeztek, csupa univerzál zsenik s egy sem vált be?

— Hja uram, ennek is meg van az oka; mindjárt a nyitjára jövőnk.

— Kíváncsi vagyok rá.

— Mielőtt elmondanám, azt kérdelem öntől: *hajlandó-e lapom szerkesztését elvállalni?*

— *A legnagyobb készséggel.*

— Helyes! most hát elmondom, hogy mihez kell magát tartania, *ha Pécssett lapszerkesztő akar lenni.*

— Fül vagyok uram s nagy érdeklődéssel hallgatom.

— A legelső dolga, a midőn a lapot átveszi, kijelenteni, hogy a közvélemény hű kifejezője lesz s mindenkor és mindenben az igazság szemelött tartásával, a magán érdekek mellőzésével egyedül a közügynek él.

— Ezt teszem, ez az én programom.

— A világért se tegye! Ha ezt a programot Pécssett híven betartja, el van ön uram veszve. Az én programom is ez s mert becsülettel betartottam, ma-holnap több lesz az ellenségem Pécssett, mint a hány szál haj van a fejemen s a mint látni méltóztatik, nincs hála Istennek szűkségem Csillag Annára. A közvélemény hű kifejezője vagyok, a jog és igazság éber és szigorú őre, magán-érdekből semmit, mindent csak a közérdekért teszek s csudák csudája, oly nagy az ismerés és a hála, hogy alig várom azt a szerencsés pillanatot, melyben azt mondhatom Pécsnek s a pécsi művelt olvasó közönségnek — „Isten hozzád!”

— Hát mit gondol uram, hogy kellene Pécssett lapszerkesztő létemre magamat viselni? Adjon tanácsot. Igen szívesen s köszönettel veszem. Legalább tudni fogom, hogy mihez tartsam magamat; annál inkább is, mert tetszik tudni, én Pécssett még idegen vagyok.

— No jó! Figyeljen szavaimra. Hogy mi igazságos, mi nem, azzal soha se törődjék. Mindig az a fő-dolog, hogy kiről van szó. Emlékezik, mit mond Jókai az „Arany ember”-ben? „*Gazdag ember, derék ember; szegény ember, komisz ember!*” Ez a jeles mondás vezérelvként lebegjen folytonosan szemei előtt. A hivatalos állásuknál, vagy pénzbeli nagyságuknál fogva hatalmas emberekről, akáresak a holtakról szokás — *vagy jót, vagy semmit!*

— De ha hibáznak, ha rosszat követnek el?

— Az lehetetlen! A pénzes és hatalmas ember soha sem hibázik, soha sem tesz rosszat. Minden cselekedete kifogástalan, példás és dicséretreméltó. Pécssett legalább — csekély kivétellel — így van; lehet, hogy máshol másképen gondolkoznak. De menjünk tovább. Ha lopják a közvagyonot s önnök erről biztos tudomása, adatai vannak, a világért se hozza nyilvánosságra. Halgasson s ha esetleg akad a közügynek becsületes harezosa, a ki rá mutat a gazságra: gazemberezze le, természetesen óvatos körülírással, hogy sajtó perbe ne foghassák s így idővel sokra viheti, a lopott közvagyonból önnök is juttatnak, ha egyebet nem egy kis — *konczot.*

— Ah, uram ez sok! . . .

— Dehogy sok! Ez inkább még mind semmi. Járjon el a közgyűlésekre s ott fog látni város-atyákat. Az egyik ölt-kiált azért, hogy betömje a száját; a másik bölcsen hallgat, mert már betömték a száját. Az egyik a polgármester mellett szól, a másik hevesen megtámadja s a közgyűlés után találkozunk a polgármester szobájában s nagyot nevetnek a markukba és a „János” azt mondja: „Jól csináltátok gyerekek! Majd megvetetem a várossal nászom a kaszárnyádat; a másik felé fordulva: majd neked is juttatok valamit!” Ezt azonban meg ne írja, mert az egész atyafiságos összeköttetés, az érdekelték, a „nagyhangu” házi ügyvéd, a házi orvos, még a cselédség is ön ellen támad s ha lo-vagias elégtételt nem is kérnek, házról-házra járnak s fölkeresve a prenumeránsokat, elmondják önt minden rossznak, Zsubrinak, Rózsa Sándornak s Kozárek a megmondhatója még minek és fölszólítják valamennyi prenumeránst, még azt is, a ki 5 évi előfizetéssel hátralelkben van, hogy a lapról mondjon le.

— Elég uram! Szabad kérdenem, melyik vonat indul legelőbb Pécsről?

— Ne siessen kérem! Hadd beszéljek tovább. Littkét és a pezsgőjét mindig egékig magasztalja, mert ha ezt nem teszi, úgy ön a hazai ipart legyalázta, a hazai ipar összes termékeit sárba tiporta, más szóval, finomabb pécsi parlamenti kifejezéssel élve: úgy tett, mint az olyan madár, a mely a saját fészkebe rondit.

— Elég, uram, elég!

— Dehogy elég! Ha a suszterinasokról beszél, mindig ifjuraknak czimezze őket s a szobalányokat kisasszonyoknak; mert különben az inasgyerek nem adja át a gazdájának a lapot s a szobalány meg befűt vele. A kreizlerosnét, ténsasszonynak, a ténsasszonyt, nagyságosnak, a nagyságost, méltóságosnak titulázza,

ha kedvelt ember akar lenni. Minden előfizetőjéhez pontosan eljárjon névnapot köszönteni s boldog új évet kívánni.

— Uram én nem hallgathatom tovább; én megyek, ha vonaton nem mehetek azonnal, bérkocsit fogadok; de ezután Pécssett egy pillanatig sem maradhatok.

— Hát én maradhattam évek hosszu során át?! Maradjon ön legalább addig, míg befejezem mondókámat. Ha bekopogtatnak a közérdek nevében s a harmadik szó után kilátszik a lóláb, a legrutabb önzés és magán-érdek; hajtsa meg magát mélyen és szolgáljon vakon! Dobja a meggyőződését, elveit s szellemét a piacra, ezt kívánja a pécsi közönség. Tisztelet az érdekes, de — kevés kivételnek!

— Isten önnel uram!

— Várjon kérem, várjon, mindjárt befejezem!

— Adieu!

— Ne szaladjon kérem! Az Istenért hova rohan?!

Hiszen azt ígérte, hogy letelepedik Pécssett s átveszi lapom szerkesztését? Maradjon kérem!!!

Hiába volt minden marasztalás. Az én hirlapiróm világgá szaladt.

Egy héttel később értesültem róla, hogy Pécsből Budapestig meg sem állt.

Alá' szolgálja!

Fenna.

A „BOLYGÓK LAKHATÓSÁGÁ“-RÓL.

— Hallotta kollega ur, mit olvasott föl Heckinger tanár ur a „Bolygók lakhatósága“ czimen mult vasárnap a nőegylet helyiségében?

— Hallottam ám. Nagyon érdekes volt. De mondja csak, mit gondol, vannak-e a holdban asszonyok?

— Azt nem tudom, de ha vannak, akkor bizonyos, hogy vannak — megcsalt férjek is!

Nagyarázat.

UTAS (vonaton): Uram, ön Kelet-Afrikából jön?

UR: Dehogy! Hogy jut ily gondolatra?

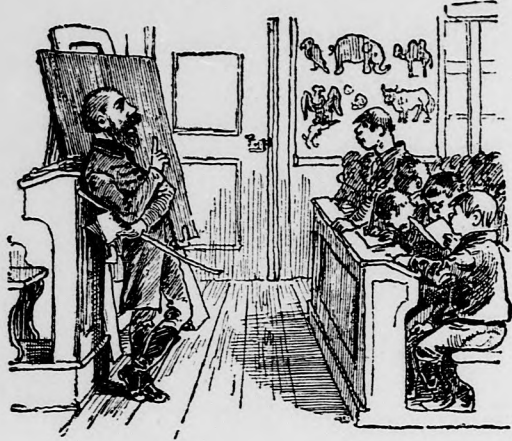
UTAS: Mert az orra keleti oldalán fekete folt van.

Félreértés.

Orvos: Ah, heves szivdobogása van, kis-asszony . . . Hm, hm, beszélni kellene a papával.

Leány (siránkozva): Mondtam én is Elemérnek, de nem mer.

ISKOLA.

- Ime egy mondat: a csattogányok zengnek.
Megtudnád-e mondani, mi az a csattogány?
— A csattogány, már mint a csattogány . . . . .
— Igen, igen, a csattogány.
— Az egy — pofon.

Feledékenység.

- Házmester:** No, megkapom a házbért?
Mosónő: Jaj a férjem elfelejtette itthon hagyni.
Házmester: Honnan tudja, hogy elfelejtette?
Mosónő: Megmonta, mielőtt elment.

A mai gyerekek.

- Nézd csak Elza, ezek a gyerekek, hogyan sutognak.
— Az ám! Vajjon miről?
— Bizonyosan a — házasságról.

Bőjti sóhajtások.

Öldözlégy nagybőjt! Milyen jól esik a tudat, hogy másfél hónapon át nem egyedül koplakok.

I. M. k. dijnok.

A mi uralkodó planétánk az üres tál, végzetünk a korgó gyomor. Végzete ellen senki sem tehet. Ime még a föliratunkat is bőjtben irtuk.

II. M. k. dijnok.

A jó falusi atyafi.

— Megkövetem a téns nagyságos urat, szüveskőnne mögmondani, hogy hun van az *illem-szabási hivatal*?

- Talán az *illeték-kiszabási hivatal*t keresi kend?
— Azt, azt! Üsse meg a ménkü!

ELŐRELÁTÓ APA.

— *Ane Mózes, miért akharsz a fiadból minden áron bakhát csinálni, mikhar huszárnak is jó volna?*

— *Ahodó Iczig, nekhem csak ez az edjetlen fiam van, hát csak nem bizhatok ütet edj — oktalan állatra!*

Édes semmitévés.

Jogonez: Mit csinálna, ha százezer forintja volna?

Pumpfy: Semmit se csinálnék.

A gyógyszer.

FEJÉR: Nem tom, mit csináljak a tehenemmel. Nagyon bús a szegény állat.

VÖRÖS: Az enyém is az volt, hát megittatam vele két liter terpentinolajat.

(M á s n a p.)

FEJÉR: Ej, ej, rossz tanácsot adott, szomszéd uram. Beadtam a tehenemnek a terpentint. Hát bizony elhullott tőle.

VÖRÖS: Természetes . . . hiszen az enyém is megdőglött, csak elfelejtettem megmondani.

Gyermek-észjárás.

— Csak már egyszer kitisztulna az ég. Olyan bosszantó ez a piszkos idő.

— Tudod mamám, miért nem tiszta az idő?

— Talán te tudod kicsikém?

— Nem tudom, de gondolom.

— Nos?

— Elfogyott az égben a — szappan!

Mit beszélnek a diákok!

Két zsidó deák találkozik a főutcán. Kölcsonös üdvözlét után kérdi az egyik a másiktól:

— Kaptál meghívót a mult szombati zsidó-arisztokrata piknikre?

— Mire???

— Hát a mult szombati zsidó-arisztokrata piknikre!

— Nó barátom, sohasem tudtam, hogy Pécssett zsidó-aristokraták is vannak.

Baranyai csösz.

Csősz: Van a zuraknak vadász-kártyáik?

Vadász: Igen, van.

Csősz: Hát hutyun bíják a zurakat?

Vadász: Rajta van a vadász-kártyán

Csősz: Azon ugyan rajta löhet, az neköm nem ölég; mer' én nem tok óvasni!

Herschel-föld.

— Nadjszerő! Herr fün Zommenschein, örölje ön mogának, mint én. A Heckinger thonár ór azthatat olvasott az ú tsillogászathi fhülolvasáson, hogy a Marschban van edj fhüld-rész, okit odj hinok, hodj Herschl-fhüld!

— Mbh! mit öröljek én magamat ezen rajtha?

— Azt, hodj már a tsillogokban is van a — zsidóknak ingatlan!

Sikerült kuplé.

A „Legény-Egylet“ legutóbbi előadásán viharos tapsokat aratott a „Drótos tót“-ban (dr. Ipsilantinak) következő rögtönzete, melyet a drótos tót, kit Deesy N. személyesített, kalapjából olvasott ki és dalolt a „Hej, szegény tót zember“ nótájára:

*Esik, esik, mindig esik,
Mindig sak eső esik,
Szegény drótos tót zembernek,
Hej! ez sak nem jól esik.*

*Hej, tudnám sak lyuk meglátnyi,
A honnan eső esik,
Úgy bevárnám, mint megvárja
Zenyim naárág felesig!*

*Zország, zország, szegény zország,
A kit hívják Magyarország,
Mikor lesz már belüledből
Igazi Mágyárország?*

*Eddig mondták, hogy diákul
Diskurálnak pap zurak,
Ézután még német nyelven
Támulnak májd tiszt zurak.*

*Zurak ákárják építnyi
Zesztendőre színház is,
Nem kell nélküle már a rigi,
Sok megvan benn repedís.*

*Hej! tudnám in most segítnyi,
Megdrótozní repedís,
Zasztem megmárádna mennyi
Városnak mienknak piz!*

Tromf.

ORVOS: Néhány héttel ezelőtt bekötöttem az eltört lábát; minthogy meggyógyult, nagyon lekötölezne, ha megadná a díjamat.

PÁCZIENS: Mikor kezelt, biztosított felőle, hogy nem lesz károm a balesetemből; miért akar hát most megkárosítani?

A pécsi telekkönyvi hivatal muzeumából.

GIMUDADÁS.

Hambök ádalagidó tiaog rézéröl.

Hédfön: a mabbát megnézde.

Ketten: ekész nabon dus keverde.

Zertán: Csigos dödös ki pögöde.

Csüdördökön: Laczhegyi tiaog engem mekverde és engem munga gépdelené csinállda.

Péndegen: Feküde az ágypa.

Szombadon: Felkelde az ágybol.

Vazsárnab: a hivadalba nézde.

Hambök s. k.

HIRDETÉSEK:

Saját műhelyeim!

Nem gyári munka!

hanem

saját készítményem.

Keszler Sándor

czipésznél.

Pécs, Széchenyi-tér városház épület.

Saját készítményeimért jótállást vállalok és minden versenyt felülmulok.

Urak, hölgyek és gyermekek részére gazdag raktár.

Mérték utáni megrendelések gyorsan elkészíttetnek.

Vidéki megrendelések leggyorsabban eszközöltetnek

KRAUTSZAK FERENCZ

Pécssett,

Vásártér 7. sz. saját házában
ajálja eladásra avagy napibérletbe-vételre

**3 darab társas (omnibus) kocsiját
kevése használtak.**

A kocsik legjobb karban vannak és
12—14 személyt befogadnak.

Kaphatók továbbá

ruganyos kocsik

mindennemű alakra készítve,

olesó áron.

Zsolnay Imre

BUTORRAKTÁRA

Pécssett, Bazár és Ferencziek-utcája 11. sz.

Teljesen és stilszerűen berendezett

alvó-, disz- és ebédlő-szobák,

mindennemű

KÁRPITOZOTT BUTOROK,

ugyszintén

Diófa, puhafa, vas- és tömören hajlitott Thonet-féle butorok,

tükrök, képek, függönyök, ablakredők, szőnyegek, konyhafelszerelések,

és átvétetnek minden e szakmába vágó munkálatok a legdiszesebb kiállításig,

— jótállás mellett. —

Pécsi edénygyár raktára

Ferencziek-utca 11 sz.

Legnagyobb választék

arany-, ezüst zsebórákból,

arany női és uri óralánczokból, férfi és női

pecsétgyűrűkből,

karkötőkből, melltűkből, ing-gombokból, jeggyűrűkből mindenféle

ezüst evőszerekből

ezüsfogantyus sétatobotokból.

Schönwald Imre,

órák és ékszerésznél, Pécssett, Király-utca
Hattyu-épület.

PACHER E.

Pécssett,

Széchenyi-tér 17. sz. Bazár alatt.

Ajánlja óriási nagy raktárát.

Üveg és porcellán árukból, csillár és petroleum lámpákból a felülmulhatlan villám égőkkel.

Minden néven nevezendő konyhafelszerelésekből.

A legjobb alpaca ezüst és angolaczel evőeszközökből. Utazó-böröndök, chirurgiai cikkek, illatszerek, szappanok, tajt és borostyán áruk, sétatálcák, uri napernyők, harmoniumok és hegedűkből.

Elvállal

épület-üvegezést

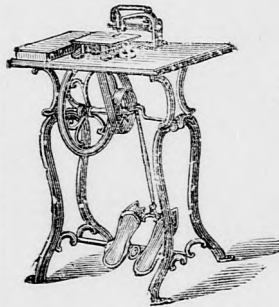
és

képkertet készítést.

Minden versenyt fölülmuló

olcsó árakban.

VARRÓGÉPEK

iparosok
s családok részére legnagyobb választékban.

SINGER VARRÓGÉPEK 35 FTÓL KEZDVE.

Iparosgépek 40, 50, 60, 70 egész 120 frtig.

Kézi varrógépek 15 frtől fölebb 6 évi jótállás mellett.

Varrógépjavitások elvállaltatnak.

Ugyszintén ünnepi ajándék-tárgyak.

Saison cikkek.

Obetko kereskedésében

Pécssett,

Fő-utca város-házépület.

Tekeasztal-, butor-
és épület asztalos.

**DOMJÁN
OTHMÁR**

Pécs,
Árpád-u. 37.
Készít és rak-
táron tart

uj és kitűnő tekeasztalokat,
elvallalja ezek megújítását; ajánlja magát
épület-munkák elkészítésére.

ebédlők és hálószobák
berendezésére

szolid és korszerű izlésnek meg-
felelőleg.

Megrendelések gyorsan eszközöltetnek.

„Nincs többé köhögés!”

Igy fog minden egyén nyilatkozni, aki már egy-
szer kísérletet tett a hirneves és díjjutalmazott

✦ Egger-féle mellpasztillákkal ✦

melyekre t. ez. olvasóinkat ezuttal figyelmeztetni ki-
vánjuk.

Ezen kitűnő hatású mellpasztillák 25, 50 kros és
1 frtos dobozokban kaphatók

Pécsen:

Sipőcz István, Erreth János, Zsiga László, Göbel Kálmán urak és
az Irgalmas-rend gyógyszerházában.

Eszéken:

Gobetzky I., David Gyula és Dines I. K. gyógyszerész uraknak.

Villányon:

a Csathó I. féle gyógyszerházban.

Straicher Lajos

vaskereskedő **PÉCSETT**, az „**Arany eké**”-
hez, az Irgalmasok házában

ajánl:

I-a rud vasat, tengelyt, vaslemez, lánczokat.

Legnagyobb raktár:

soárony-szgek és ekerészletekben. To-
vábbá: bessemer acél **kapa, ásó és kasza,**
jótállás mellett.

Öntött zománcz és nikkell **edények.**

Konyhaberendezés.

I-ső kül- és belföldi szerszámok

asztalos-, lakatos-, kovács-, mészáros- és bádo-
gosok részére.

Mérlegek:

minden forma- és nagyságban, különösen mészá-
ros mérlegek egész sárga rézből.

Ajánlok:

kütfelszereléseket, mosó- és varrógépeket.

Különlegességeket.

A vidékre szolid és pontos kiszolgálásért kezeskedem.
A nálam vett tárgyakért jótállok s nem conveniálás ese-
tén azt kicserélem vagy visszaveszem.

✦ Jó tanács ✦

aranyat ér! E szavak igazságát különösen **betegségi esetek-**
ben lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó
intézetéhez a legszívélyesebb köszönőiratok „A Betegbarát”
címmű. rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a
szerencsésen meggyógyultak hozzányomtatott értesítései
bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még **oly**
betegek is **gyógyulást** nyertek, a kik már minden reményt
feladtak. E könyv, melyben **húszéves** tapasztalat eredményei
vannak letéve megérdemli a **legkomolyabb figyelembevételt**
minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki e
becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy
levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos
címet s címmezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetbe
Lipcsében. A megküldés ingyen történik.